

פרשתנו היא פרשת עשרת הדברות. עשרת הדברות, כמובן, קשורים על פי הקבלה לעשר ספירות. בלשון ספר יצירה: "עשר ספירות בלי מה, עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה". השאלה רק איך מונים את הספירות. יש כמה וכמה שיטות. ידוע הכלל הגדול שכאשר מונים את הכתר לא מונים את הדעת וכאשר מונים את הדעת לא מונים את הכתר, כדי שישארו עשר ספירות. אבל יש גם שיטה בספר יצירה, שיטת הגר"א, ששם עשר הספירות הן פנימיות הכתר וחיצוניות הכתר, ואחר כך חכמה בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד, ואחר כך המלכות נכללת ביסוד. אז רואים שכאשר אני אומר עשר ספירות, שאני רוצה להקביל לעשרת הדברות, יש כמה שיטות. אם נתבונן כמה שיטות של עשר ספירות יכול להיות, אז למרבית הפלא נגלה שיש בדיוק עשר דרכים איך למנות עשר ספירות.

עכשיו, זה תואם כלל גדול מאד מאד, היסוד של הקבלה, של עולם התיקון, שכל דבר הוא חייב להמצא בהתכללות. כלומר, שאם יש עשרת הדברות, אולי לא כל דבור ודבור של עשרת הדברות הוא כנגד ספירה אחת. אולי כל דבור ודבור של עשרת הדברות הוא כנגד שיטה אחת של איך מונים עשר ספירות.

כדי להבין איך בונים, איך יש בדיוק עשר שיטות ודרכים להגיע לעשר ספירות בלי מה, עשר ולא תשע, עשר ולא אחת עשרה, צריך כמה הקדמות. הקדמה אחת כבר אמרנו, שלפעמים הכתר מתחלק לשתיים. פנימיות הכתר בנפש זה תענוג וחיצוניות הכתר זה רצון. בלשון הקבלה עתיק יומין ואריך

אנפין. בלשון האריז"ל כל אחד הוא פרצוף בפני עצמו, מהות, או אישיות בפני עצמו. בתפלין של ראש יש ארבעה בתים, כנגד המוחין. לפעמים הדעת מתחלקת ל-2, עטרא דחסדים ועטרא דגבורות. אז במקום חכמה-בינה-דעת, שזה שלש ספירות, אנחנו רואים במוחש שיש בתפלין ארבע, יש צד ימין של הדעת וצד שמאל של הדעת. לפעמים שתי הספירות נצח והוד מתאחדות ונחשבות רק לספירה אחת. כך בעולם התהו, וכך גם אצל המלאכים. הרי נצח והוד הם רגלים, ועל המלאכים כתוב "רגליהם רגל ישרה", שתי הרגלים הן אחת, לא נפרד. לכן בזהר הם נקראים "נצח והוד תרין פלגי גופא", הם שני צדדים של אותו מטבע, לא דברים נפרדים בעצם. לכן בהרבה דברים בקבלה, כמו במלכים דתהו, נצח והוד הם רק מלך אחד. גם ברקיעים, בשבעת הרקיעים, נצח והוד נכללים ברקיע "שחקים", רקיע אחד. לפעמים היסוד והמלכות נחשבים לאחד, כמו שראינו קודם, שהעטרה והיסוד הם אחד. בהיכלות יש רק היכל אחד ליסוד ומלכות – "היכל לבנת הספיר". החיבור של יסוד ומלכות הוא גם סוד "שכינה במערב" (השכינה-המלכות מחוברת ליסוד שהוא המערב בו"ק המציאות).

כל ההקדמות האלה היו כדי לראות איך אפשר להגיע בסופו של דבר רק לעשר ספירות, "עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשרה". אני יכול להתעלם מהכתר, וגם להתעלם מהדעת, כי במקום שמונים את הכתר לא מונים את הדעת ובמקום שמונים את הדעת לא מונים את הכתר, כמבואר בחסידות בארוכה. לעומת זאת, הכתר יכול להיות לא רק ספירה אחת אלא שתיים, וגם הדעת יכולה להיות שתי ספירות. הנצח וההוד יכולים להיות שתי ספירות

ויכולים להיות אחת. היסוד והמלכות יכולים להיות שתיים או אחת. יש הרבה איך לשחק. השאלה כמה אפשרויות יש בשביל להגיע בדיוק לעשר, והפלא הוא שיש עשר.

נתחיל מהתחלה. נעשה לפי הגיון, שככל שאני מחלק יותר גבוה בעץ הספירות זו מדרגה יותר נעלית. כלומר, אם אני מתחיל מהכתר שמתחלק לשתיים, יש שלש אפשרויות איך להגיע לעשר. או כמו שאמרנו קודם בשם הגר"א, שמפרש את כל ספר יצירה לפי שיטה זו, שיש עתיק-אריך-חכמה-בינה – אין דעת, אז יש ארבע – אחר כך חסד-גבורה-תפארת, אז יש שבע, ואחר כך נצה-הוד ויסוד ומלכות מחוברים:

אריך אנפין

חכמה בינה

חסד גבורה

תפארת

נצה הוד

יסוד-מלכות

כמובן יכולתי לעשות למטה הפוך, לחבר נצה והוד ולחלק יסוד ומלכות:

אריך אנפין

חכמה בינה

חסד גבורה

נצח-הוד

מלכות

או, אני יכול להכליל את הדעת, ולומר עתיק-אריך-חכמה-בינה-דעת,
ואחר כך חסד-גבורה-תפארת, ולחבר גם את הנצח והוד וגם את יסוד ומלכות,
אז גם יש עשר:

אריך אנפין

בינה

חכמה

דעת

גבורה

חסד

יסוד-מלכות

אז אם הכתר מתחלק ל-2 יש בדיוק 3 אפשרויות איך להגיע ל"עשר ולא
תשע, עשר ולא אחד עשרה".

אם אני מתחיל רק מכתר אחד, בלי לחלק אותו ל-2. עכשיו ניתן
לאנשים, לכולכם, לכל החברים והמקשיבים שיעשו בהגיון לבד, יש ארבע
אפשרויות:

כתר

בינה	חכמה
עטרא דגבורות שבדעת	עטרא דחסדים שבדעת
גבורה	חסד

יסוד-
מלכות

כתר

בינה	חכמה
	דעת
גבורה	חסד

תפארת

הוד	נצח
-----	-----

יסוד-מלכות

כתר

בינה	חכמה
	דעת
גבורה	חסד

נצח-הוד

כתר

בינה	חכמה
גבורה	חסד
תפארת	
הוד	נצח

מלכות

אם אני מחסר את הכתר, וכולל את הדעת, אז יש עוד שלש אפשרויות:

בינה	חכמה
עטרא	עטרא
דגבורות	דחסדים
שבדעת	שבדעת
גבורה	חסד
תפארת	
הוד	נצח
יסוד- מלכות	
בינה	חכמה
עטרא	עטרא
דגבורות	דחסדים
שבדעת	שבדעת
גבורה	חסד

נצח-הוד

מלכות

בינה

חכמה

דעת

גבורה

חסד

תפארת

הוד

נצח

מלכות

עוד פעם, רק הכללים: כמו שראינו בפרוטרוט, אם הכתר מתחלק ל-2 יש שלש אפשרויות. אם הכתר לא מתחלק לשתים, אלא יש רק כתר אחד, יש ארבע אפשרויות. אם אין כתר בכלל, ואז חייבת להיות דעת, יש שלש אפשרויות. אז יש עשר אפשרויות, ועכשיו אפשר להקביל אותן כנגד עשרת הדברות לפי הכתר.

מה שיצא, יצא ששתי השיטות העיקריות בקבלה הן לפי הסדר מלמטה למעלה השביעי והעשירי. כלומר, שהשיטה הכי פשוטה בקבלה, כתר-חכמה-בינה-חסד-גבורה-תפארת-נצח-הוד-יסוד-מלכות, תהיה השביעית. ממילא היא תהיה כנגד הדבור "לא תנאף". כל דבור מקבל כעת פרצוף שלם של עשר ספירות, כמו שראוי לו לפי יסוד ההתכללות של הקבלה. ואילו השיטה

השניה, כאשר מונים את הדעת לא מונים את הכתר, אז יש רק חכמה-בינה-
דעת-חסד-גבורה-תפארת-נצח-הוד-יסוד-מלכות תהיה כנגד "לא תחמוד".

נסיים ברמז יפהפה: "כל השביעין חביבין". בעשרת הדברות הדבור
השביעי הוא "לא תנאף". עשר הספירות של "לא תנאף" הן הסדר הכי פשוט
בקבלה – **כתר-חכמה-בינה-חסד-גבורה-תפארת-נצח-הוד-יסוד-
מלכות** – שעולה 2868. נחבר את זה ל"לא תנאף", מספר מאד חשוב
בשיעורים שלנו, הוא 562. מה קורה כשאני מחבר 562 ו-2868? אני מקבל
3430. נחלק לעשר – יש פה עשר ספירות – אז אני מקבל 343. אבל מזה
343? 7 בחזקת 3. זה הכמות של אור החמה שתהיה "כצאת השמש
בגבורתו" לעתיד לבוא, כשיבוא מלך המשיח במהרה בימינו, אז ככה יאיר, פי
7 בחזקת 3, האור של השמש. וכמה שזה מתאים שעכשיו זה כנגד הדבור
השביעי, "כל השביעין חביבין" של עשרת הדברות. הדבור פלוס מערכת
העשר ספירות שמקביל לאותו דבור. ככה נסיים, עכשיו תן לחכם ויחכם עוד.
כעת יש הרבה עבודה של התבוננות להתבונן עד לשבת זו, שלכל דבור של
עשרת הדברות יש פרצוף שלם של עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשרה.